

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Olgy Stránské v právní věci

žalobkyně: **T. T. D.**, narozena X,
státní příslušnost V.,
bytem X,

zastoupena advokátem JUDr. Jiřím Běleckým,
se sídlem Dukelských hrdinů 59/II, Rakovník,

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
se sídlem náměstí Hrdinů 3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 11. 2016, čj. MV-130497-4/SO-2016,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 9. 2016, čj. OAM-15706-24/TP-2014.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 17. 12. 2015 (viz čl. IV odst. 1 zákona č. 314/2015 Sb.; dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu na území České republiky pro nesplnění podmínky uvedené v § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

2. Žalobkyně předně uvedla, že se zamítnutím svého odvolání nesouhlasí a považuje postup správních orgánů obou stupňů a rovněž tak jejich právní posouzení věci a skutková zjištění, ke kterým dospěly, za nesprávné. Dále namítla, že napadené rozhodnutí je nezákonné a řízení, které jeho vydání předcházelo, vykazuje vady. Podle žalobkyně byly dány zákonné předpoklady pro to, aby jí bylo vydáno povolení k trvalému pobytu, neboť v okamžiku rozhodování o žádosti byla zletilým nezaopatřeným dítětem cizince, který má povolen trvalý pobyt, a s ohledem na to tedy splňovala podmínku dle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.
3. Žalobkyně dále zdůraznila, že ačkoliv při výsledku dne 5. 8. 2016 uvedla, že v červenci 2016 ukončila studium na Vysoké škole průmyslové V., má v úmyslu nadále studovat český jazyk a poté také svůj obor na České zemědělské univerzitě v P. Žalobkyně není ve V. s. r. zaměstnána a ani tam nepodniká, je tedy finančně zcela závislá na svých rodičích, kteří žijí v České republice. Žalobkyně je s ohledem na shora uvedené skutkové okolnosti přesvědčena, že je zletilým nezaopatřeným dítětem ve smyslu § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Současně je také v jejím případě dán důvod hodný zvláštního zřetele, aby jí bylo vydáno povolení k trvalému pobytu, neboť žalobkyně chce žít se svými rodiči, kteří dlouhodobě legálně pobývají na území České republiky. Žalobkyně je s nimi v intenzivním, byť dosud pouze v zprostředkovaném kontaktu. Rovněž tak i další příbuzní žalobkyně pobývají na území České republiky.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 16. 3. 2017 k žalobním bodům uvedla, že podle jejího názoru správní orgány nepochybily, jestliže v řízení dospěly k názoru, že v případě žalobkyně nebyl prokázán důvod podané žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, kterým bylo společné soužití s rodičem žalobkyně, jenž pobývá na území České republiky na základě povolení k trvalému pobytu. Správní orgán I. stupně také správně posuzoval splnění podmínek pro vydání povolení k trvalému pobytu k okamžiku vydání rozhodnutí, přičemž tento postup je v souladu se zákonem o pobytu cizinců, ale také judikaturou správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, čj. 1 As 24/2011 – 79).
5. Žalovaná také poukázala na skutečnost, že ze spisového materiálu je patrné, že žalobkyně předložila k žádosti pouze potvrzení Ředitelství průmyslové školy V. ze dne 20. 5. 2015, z něž vyplývá, že byla studentkou pětiletého studia v oboru účetnictví v období od roku 2011 do roku 2016. Správní orgán I. stupně pak postupoval v souladu s § 45 odst. 2 správního řádu a vyzval žalobkyni k předložení dokladu, který by prokazoval její nezaopatřenost. Žalobkyně však žádný takový doklad ani přes výzvu nedoložila, a žalovaná je proto toho názoru, že ji nelze považovat za nezaopatřené zletilé dítě.
6. Pokud jde o námitku žalobkyně, že v jejím případě byl dán důvod hodný zvláštního zřetele, pak žalovaná připomněla, že žalobkyně podala žádost podle § 66 odst. 1 písm. d)

zákona o pobytu cizinců, a proto správní orgány obou stupňů nebyly povinny zabývat se důvody hodnými zvláštního zřetele.

7. Závěrem pak žalovaná odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu, neboť žalobkyně v žalobě nepřichází s žádnou novou relevantní argumentací, která by zpochybňovala správnost napadeného rozhodnutí.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
9. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlédnout i bez námítky, neshledal.
10. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání; žalobkyně i žalovaná udělily k tomuto postupu souhlas *implicite*, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělily, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

11. Žalobkyně podala dne 18. 4. 2014 na Zastupitelském úřadu České republiky v H. žádost o udělení povolení k trvalému pobytu podle § 68 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. K ní mimo jiné přiložila potvrzení Ředitelství vysoké průmyslové školy V., že je studentkou třídy KT5ANA (ročník 2011-2014).
12. Dne 16. 6. 2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. OAM-15706-12/TP-2014, kterým žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu zamítl pro nesplnění podmínky v ustanovení § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců s odůvodněním, že z potvrzení Ředitelství vysoké školy V. ze dne 6. 8. 2014 vyplynulo, že žalobkyně byla v roce 2014 studentkou 5. ročníku pětiletého studijního oboru. Vzhledem k tomu, že v roce 2014 ukončila soustavnou přípravu na budoucí povolání, nesplňovala již podmínku nezaopatřenosti.
13. Žalobkyně podala dne 2. 7. 2015 proti shora uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, na jehož podkladě žalovaná rozhodnutím ze dne 8. 4. 2016, čj. MV - 134278-4/SO-2015, zrušila rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 16. 6. 2015 s odůvodněním, že potvrzení Ředitelství vysoké školy V. ze dne 6. 8. 2014 bylo správním orgánem I. stupně špatně interpretováno. Vyplývá z něj totiž, že v roce 2014 studovala žalobkyně teprve třetím rokem, přičemž studium je pětileté. V dalším řízení uložila žalovaná správnímu orgánu I. stupně znovu posoudit, zda žalobkyně splňuje podmínky pro udělení povolení k trvalému pobytu na území dle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.
14. Výzvou ze dne 2. 6. 2016 správní orgán I. stupně vyzval žalobkyni k předložení dokladů prokazujících její nezaopatřenost ve smyslu § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, a to v souladu s § 178a zákona o pobytu cizinců, s tím, že je třeba, aby prokázala, že od dosažení zletilosti nepřetržitě studuje a dále že se stále připravuje na budoucí povolání, tedy že nedošlo k ukončení studia. K odstranění vad žádosti uložil správní orgán I. stupně

žalobkyni lhůtu 30 dnů od doručení výzvy.

15. Dne 5. 8. 2016 byla žalobkyně vyslechnuta na Velvyslanectví České republiky v H., kde uvedla, že studium účetnictví na vysoké škole v provincii V. ukončila v červenci roku 2016. V současné době si oddechla od učení a čeká na výsledek žádosti o udělení pobytu. Po příjezdu do České republiky má pak v úmyslu nejprve absolvovat kurz češtiny a poté se přihlásit na Českou zemědělskou univerzitu v P.– Provozně ekonomickou fakultu. Tam by pak v českém jazyce chtěla dále studovat účetnictví a po ukončení studia by si ráda našla vhodnou práci v České republice. Pokud pak jde o cizí jazyky, žalobkyně uvedla, že umí „tak trochu anglicky“. O studiu v České republice zjišťovala základní informace přes otce, avšak žádné potvrzení k tomu doložit nemohla.
16. Ve vyjádření po seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 26. 8. 2016 žalobkyně uvedla, že z jejího výsledku skutečného dne 5. 8. 2016 je sice patrné, že studium na Vysoké škole průmyslové V. ukončila v červenci 2016, avšak zdůraznila, že má v úmyslu nadále studovat češtinu a následně i svůj obor na České zemědělské univerzitě v P. Doplnila, že ve V. s. r. není zaměstnána a ani tam nepodniká, je tedy finančně zcela závislá na svých rodičích žijících v České republice.
17. Dne 9. 9. 2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž žádost žalobkyně zamítl podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců pro nesplnění podmínky uvedené v § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. V odůvodnění uvedl, že žalobkyně byla vzhledem k tomu, že dne 24. 11. 2011 nabyla zletilosti, povinna prokázat svoji nezaopatřenost dokladem, ze kterého bude zřejmé, že se připravuje na budoucí povolání (tedy nepřetržitě studuje). K výzvě správního orgánu I. stupně však žalobkyně doložila toliko potvrzení o studiu na vysoké škole, které však absolvovala v období 2011 – 2016. Správní orgán I. stupně tedy uzavřel, že žalobkyně nesplnila podmínku § 178a odst. 2 zákona o pobytu cizinců ve smyslu § 11 – § 15 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen „zákon o státní sociální podpoře“), a v této souvislosti ani podmínku § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť ke dni vydání rozhodnutí nebyla zletilým nezaopatřeným dítětem, když ukončila studium a žádné další doklady nedoložila.
18. Dne 9. 11. 2016 vydala žalovaná napadené rozhodnutí, jehož odůvodnění odpovídá argumentaci uvedené ve vyjádření k žalobě (viz body 4 až 7 shora).

Posouzení žalobních bodů

19. Podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže nejsou v řízení potvrzeny důvody uvedené v žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66 nebo nejsou splněny podmínky podle § 67 nebo § 68.
20. Podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu bez podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území vydá cizinci, který o vydání tohoto povolení žádá z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele.
21. Podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu bez podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území vydá cizinci, který o vydání tohoto povolení žádá jako nezletilé nebo zletilé nezaopatřené dítě cizince, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu, je-li důvodem žádosti společné soužití těchto cizinců.

22. Podle § 178a odst. 2 zákona o pobytu cizinců se nezaopatřenost dítěte posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře. Pro účely tohoto zákona se nezaopatřeným dítětem rozumí rovněž cizinec nejdéle do 26 let věku, který nepřetržitě studuje na střední nebo vysoké škole v cizině a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nevydalo rozhodnutí o tom, že toto studium je postaveno na roveň studia na středních nebo vysokých školách v České republice.
23. Podle § 11 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře se pro účely tohoto zákona za nezaopatřené dítě považuje dítě do skončení povinné školní docházky a poté, nejdéle však do 26. roku věku, jestliže: a) se soustavně připravuje na budoucí povolání (§ 12 až 15), nebo b) se nemůže soustavně připravovat na budoucí povolání nebo vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc nebo úraz, anebo c) z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je neschopno vykonávat soustavnou výdělečnou činnost. Posuzování zdravotního stavu pro účely tohoto zákona upravuje zákon upravující organizaci a provádění sociálního zabezpečení.
24. Ustanovení § 12 zákona o státní sociální podpoře vymezuje, jaké typy studia či studijní přípravy spadají pod pojem „soustavná příprava dítěte na budoucí povolání“, jakož i další období mimo toto studium, jako období na studium bezprostředně navazujících prázdnin nebo období, za které by v případě přerušení studia náležela mateřská či rodičovská dovolená, jež jsou pod tento pojem podřazovány.
25. Z § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců vyplývají tři podmínky, které musí cizinec kumulativně splnit, aby mu bez předchozího nepřetržitého pobytu na území mohlo být na základě jeho žádosti vydáno povolení k trvalému pobytu: 1) žadatel je nezletilým nebo zletilým nezaopatřeným dítětem, a to 2) cizince, který na území České republiky pobývá na základě povolení k trvalému pobytu, jestliže 3) důvodem žádosti je společné soužití žadatele s tímto cizincem.
26. V posuzované věci nebylo sporu, že žalobkyně splňuje druhou a třetí podmínku, sporné však bylo naplnění podmínky první, a sice zda je žalobkyně zletilým nezaopatřeným dítětem. Jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 2. 2018, čj. 4 Azs 272/2017 – 32 (zejména bod 33), smyslem § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců je umožnit společné soužití nezaopatřeného dítěte s rodičem, jenž má povolen na území České republiky trvalý pobyt, a to za podmínky, že po navázání společného soužití na území České republiky bude žadatel nezaopatřeným dítětem. Byť se splnění této podmínky posuzuje ke dni vydání rozhodnutí správního orgánu, má prospektivní charakter. Není tedy významné, zda žadatel až do dne vydání rozhodnutí byl nezaopatřeným dítětem, nýbrž zda jím bude i po vydání rozhodnutí.
27. Žalobkyně namítla, že studium na vysoké škole sice již ukončila, avšak s ohledem na skutečnost, že má v úmyslu v České republice nejprve studovat český jazyk a následně pokračovat ve studiu svého oboru na vysoké škole, spadá pod zákonnou definici nezaopatřeného dítěte, a splňuje tak všechny předpoklady pro vydání povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Žalovaná však podle ní dospěla k nesprávným skutkovým zjištěním a věc rovněž nesprávně právně posoudila. Soud konstatuje, že žalovaná se uvedenou argumentací, kterou žalobkyně uváděla již v rámci svého odvolání, zabývala na straně 4 a 5 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o skutková zjištění, žalovaná uzavřela, že žalobkyně ke dni vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně již nebyla studentkou, neboť studium na Vysoké škole průmyslové V.

ukončila v červenci 2016. Ostatně tuto skutečnost nezpochybňovala ani sama žalobkyně. Ta však argumentovala, že je i nadále zletilým nezaopatřeným dítětem, neboť po svém příjezdu do České republiky má v úmyslu dále studovat a v rozhodné době nebyla zaměstnaná ani nepodnikala. Skutečnost, že má v České republice pokračovat ve studiu, však nijak nedoložila (např. rozhodnutím o přijetí ke studiu), a to i přes to, že byla správním orgánem I. stupně dne 2. 6. 2016 vyzvána k předložení dokladů, které by dle § 178a zákona o pobytu cizinců prokazovaly, že je nezaopatřeným zletilým dítětem. Žalobkyně tedy byla poučena, že doposud nepředložila doklad prokazující splnění podmínek pro vydání povolení k trvalému pobytu. Bylo jí také sděleno, jakým způsobem a v jaké lhůtě má tento nedostatek napravit. Žalobkyně však na danou výzvu reagovala toliko vyjádřením po seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 26. 8. 2016, a to tak, že zdůraznila svůj úmysl po příjezdu do České republiky nadále studovat. Deklaraci žalobkyně, že má v úmyslu na území České republiky studovat, nelze považovat za doklad prokazující její prospektivní nezaopatřenost, neboť vyjadřuje pouze její subjektivní postoj k dalším životním plánům, ovšem nedokazuje žádnou objektivní skutečnost. Pokud tedy žalovaná za dané situace uzavřela, že žalobkyně v řízení neprokázala, že splňuje podmínky pro udělení povolení k trvalému pobytu podle 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, nelze jejímu závěru nic vytknout. Žalobkyně zcela prokazatelně ukončila studium na vysoké škole a zároveň neprokázala, že bude ve studiu pokračovat na území České republiky, tedy nesplňovala podmínku nezaopatřenosti ve smyslu § 178a zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státní sociální podpoře. Skutečnost, že žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí nepracovala a byla finančně závislá na svých rodičích, je z hlediska podřazení její situace pod § 178a zákona o pobytu cizinců nevýznamná, neboť zákon o státní sociální podpoře spojuje nezaopatřenost výlučně s přípravou na budoucí povolání, nikoliv s odkázaností dítěte na výživu poskytovanou mu rodičem. Uvedený žalobní bod soud neshledal důvodným.

28. Pokud jde o námitku žalobkyně, že je v jejím případě současně dán důvod hodný zvláštního zřetele, aby jí bylo vydáno povolení k trvalému pobytu, neboť chce žít se svými rodiči, kteří dlouhodobě legálně žijí v České republice, pak žalovaná zcela správně uzavřela, že v dané věci nebylo vůbec na místě posuzovat, zda jsou u žalobkyně dány jiné důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 66 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobkyně podala žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, tedy jako zletilé nezaopatřené dítě cizince, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu, přičemž důvodem žádosti bylo společné soužití s rodiči. Žalobkyně navíc pomíjí, že jiný důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 66 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců nelze spatřovat v zajištění společného soužití dítěte s rodičem, jenž má na území České republiky povolen trvalý byt. Na tyto případy totiž dopadá speciální ustanovení § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, který vydání povolení k trvalému pobytu za tímto účelem omezuje toliko na nezaopatřené zletilé děti. Nelze dovozovat, že by účel spočívající v sloučení jiných dětí s jejich rodiči bylo možné podřadit pod jiné ustanovení. Tedy ani tento žalobní bod soud neshledal důvodným.
29. Ke zcela obecně formulované námitce žalobkyně, že řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, vykazuje vady, soud v obecné rovině konstatuje, že žádnou vadu řízení, ke které by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, neshledal. Soud zdůrazňuje, že při přezkumu napadeného rozhodnutí je vázán žalobními body uplatněnými v žalobě. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu se uplatňuje

dispoziční zásada, podle níž soud přezkoumává napadené rozhodnutí pouze v mezích uplatněných žalobních bodů. Uvedení žalobních bodů je podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nezbytnou náležitostí žaloby a jejich smyslem je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným nicméně srozumitelným a jednoznačným vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věci zabývat (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 – 78). Za řádné vymezení žalobního bodu nelze považovat postup žalobkyně, která v žalobě neuvedla žádné konkrétní procesní pochybení žalované, které by mělo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a omezila se toliko na prosté konstatování, že „řízení vykazovalo vady“. Tato obecná argumentace je nedůvodná a není na soudu, aby na místo žalobkyně domýšlel, o jaké vady řízení se mělo jednat, neboť takový postup by byl v rozporu s dispoziční zásadou vyplývající z § 75 odst. 2 s. ř. s.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

30. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalované soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť jí nevznikly náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. ledna 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu